

[Hauch.]

noget, der staar i Forhold til det Arbejde, den Indsats, som du faktisk her maa sætte ind? Men det er en Sag for sig.

Jeg skal slutte med at sige til den højtærede Indenrigsminister, at han har jo Ret, naar han taler om Grænsespørgsmaal, personlige Grænsespørgsmaal, i Forholdet til ens Parti og i Forholdet til de Mennesker, der har betroet en en betydningsfuld Opgave. Men den højtærede Indenrigsminister maa overlade til mig selv at bestemme, hvor de Grænser ligger, der i den Henseende skal drages.

Indenrigsministeren (Dahlgard): Ja, det sidste er ganske klart, og der er ikke andet for mig at føje til, end at jeg har fundet Anledning til at fremsætte min Anskuelse i saa Henseende. Det haaber jeg ikke skal forstyrre det gode Forhold, der jo har hersket mellem det ærede Medlem og mig. Men jeg er tilbøjelig til at tro, at for en almen politisk og menneskelig Betragtning Landet over vil mit Syn paa disse Ting have nok saa mange Tilhængere som den ærede Ordførers.

Angaaende Spørgsmaalet om den Ordning, der var forelagt her i Fjor, siger den ærede Ordfører nu, at det er jo tilladt enhver at fejle, og det kan ogsaa tilgives en saa udmærket Mand som Forstander Overgaard, hvis han har gjort det. Ja, men jeg tror slet ikke, det lader sig gøre at feje Forstander Overgaard bort med en saadan Udtalelse. Det er alt for godt kendt, hvorledes Forstander Overgaard paa disse Omraader havde arbejdet sig ind i en Helhedsopfattelse, som fandt Udtryk i den Betænkning, der blev afgivet. Jeg hørte et Foredrag, som Forstander Overgaard holdt paa Husmændenes Delegeretmøde i Aarhus om landøkonomiske Problemer, set i Rentespørgsmalets Belysning, og det var et Foredrag, som det vilde være en Ære for enhver Talsmand for Landbruget at holde. Ogsaa ud fra rent saglige økonomiske Synspunkter var det en Fornøjelse at høre dette Foredrag, fordi det var saa vel underbygget og i enhver Henseende saa sagligt opbygget.

Den ærede Ordfører siger, at han kender Forholdene inden for Landboforeningerne bedre end jeg, og det er utvivlsomt rigtigt. Det kan der ikke være Tvivl

om, men jeg tror dog, det er saaledes, at det ærede Medlem i særlig Grad kender Forholdene bedre, om jeg saa maa sige, i Toppen. Der er meget langt i Øjeblikket fra Toppen i de jyske Landboforeninger og ned til de Tusinder af menige Landmænd. Afstemningen om Forslaget i Fjor vilde være faldet højt forskelligt ud, efter som den var sket i Toppen eller blandt de Tusinder menige. En Ting vil jeg i denne Forbindelse minde den ærede Ordfører om, nemlig at det, det drøjedede sig om i Fjor med denne store Gældssaneringsplan, som man i hvert Fald ikke kan beskyldte for at være partipolitisk præget i sit Udspring, jo til syvende og sidst ikke var, om vi havde forskellige Anskuelser om Enkeltheder, men at man over for dette sagligt udarbejdede, upolitiske og upartiske Forslag gik til den Yderlighed, at man satte Landstingets hele Magt ind mod Folketingets. Og jeg tror, Historien vil give mig Ret i, at der med den Baggrund, der forelaa for Forslaget, maaske aldrig kommer til at foreligge et Tilfælde, hvor en saadan Handling fra Landstingets Side vil være mere urimelig.

Lange: Den højtærede Indenrigsminister fremsatte i sin forrige Udtalelse den Paastand, at jeg havde sagt, Regeringen vilde modvirke Opsparingen. Dette er urigtigt. Jeg er fuldt klar over, at Regeringen naturligvis gerne ønsker Opsparingen fremmet — det har jo paa mange Maader ogsaa en gavnlige Virkning paa den Økonomi, som Regeringen nu engang maa regne med. Det, jeg sagde, var, at de Foranstaltninger, som Regeringen gennemførte, maatte føre til, at Opsparingen her i Landet blev hemmet. Det skal jeg ikke komme nærmere ind paa, det har vi jo drøftet saa mange Gange.

Den højtærede Indenrigsminister sagde, at jeg søgte at tilsøre og skjule de virkelige Forhold, men jeg maa tilbagevise denne Udtalelse. Jeg vil ikke kunne sige det samme om den højtærede Indenrigsminister, for han søger paa ingen Maade at tilsøre eller skjule, at Hensigten med den Agitation, der nu skal sættes i Gang, er at fremstille det, som om vi, Venstre og Det konservative Parti, har den Hensigt ene at ville værne Kapitalen mod at bære Byrder.